

ລະບົບການສຶກສາ , ຄວາມມຸ່ງມາດປາດຖະໜາ ແລະ ການຮຽນຮູ້

ໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ

ໂຄງການຮ່ວມມືຄົ້ນຄວ້າໂດຍທົນສະໜັບສະໜູນຈາກ ESRC-DFID- (ES/N01037X/1)

ການເຂົ້າເຖິງເນື້ອໃນການສຶກສາຂອງເດັກແລະໄວໜຸ່ມ

ການຄົ້ນຄວ້າ

ຜົນການຄົ້ນຄວ້າທີ່ນຳມາລາຍງານນີ້ ແມ່ນອີງຕາມການຄົ້ນຄວ້າເປັນ ເວລາ 2 ປີ ເພື່ອສຶກສາຄວາມ ເຊື່ອມໂຍງກັນລະຫວ່າງ ລະບົບ ການສຶກສາ ແລະ ຄວາມມຸ່ງມາດ ປາດຖະໜາຂອງໄວໜຸ່ມໃນເຂດ ຊົນນະບົດ ໃນປະເທດ ເລໂຊໂທ, ອິນເດຍ ແລະ ລາວ. ເຊິ່ງໃນແຕ່ລະ ປະເທດໄດ້ດຳເນີນການສຶກສາໃນ ຊຸມຊົນເຂດຊົນນະບົດສອງແຫ່ງ ແລະໃນໂຮງຮຽນປະຖົມ ເປັນເວລາ ເກົ່າເດືອນ ໃນຊ່ວງໄລຍະປີ 2017.

ກັນຍາ 2018

ຂໍສະຫຼຸບດ້ານນະໂຍບາຍ

ເນື້ອໃນການສຶກສາແມ່ນອຸປະສັກໃນການຮຽນຮູ້ຂອງເດັກແລະໄວໜຸ່ມໃນຊົນນະບົດ. ວິຊາ ແລະ ວິທີການສອນ ເຮັດໃຫ້ການຮຽນຮູ້ມີລັກສະນະນາມະທຳສຳລັບເດັກແລະໄວໜຸ່ມຊົນນະບົດ. ພາສາທີ່ໃຊ້ໃນການສຶກສາສ່ວນ ຫຼາຍກໍ່ແຕກຕ່າງກັບພາສາທີ່ເດັກໃຊ້ໃນຄອບຄົວ. ໃນແບບຮຽນບໍ່ໄດ້ນຳສະເໜີຊີວິດຊົນນະບົດເທົ່າທີ່ຄວນ, ແລະ ພາບບາງສ່ວນໃນແບບຮຽນທີ່ບັນຍາຍຊີວິດການເປັນຢູ່ໃນໝູ່ບ້ານກໍ່ແຕກຕ່າງກັບການດຳລົງຊີວິດຂອງເດັກແລະ ໄວໜຸ່ມ. ຕ້ອງໄດ້ມີການທົບທວນເນື້ອໃນການສຶກສາຄືນເພື່ອກະຕຸ້ນໃຫ້ເດັກແລະໄວໜຸ່ມເຫັນໄດ້ເຖິງຄວາມ ກ່ຽວຂ້ອງທາງການສຶກສາກັບຊີວິດການເປັນຢູ່ໃນຊົນນະບົດໃນປະຈຸບັນ ແລະ ອະນາຄົດ.

ເມື່ອສົມທຽບການສຶກສາກັບເດັກນ້ອຍໃນເມືອງ, ຊີວິດການເປັນ ຢູ່ຂອງເດັກນ້ອຍໃນຊົນນະບົດ ແມ່ນຫ່າງໄກຈາກເນື້ອຫາການສຶກສາ ຫຼາຍກວ່າ ເຊິ່ງລວມທັງບັນຫາດ້ານວິຊາຮຽນທີ່ມີຢູ່ໃນຫຼັກສູດ ແລະ ເນື້ອໃນທີ່ທຳສະໜີ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ໃນປະເທດ ເລໂຊໂທ ຫຼັກສູດໄດ້ ກຳນົດໃຫ້ມີການຫຼີ້ນາກເສິກ ແລະ ສອນກ່ຽວກັບການຄອມພິວເຕີ້ ໂດຍທີ່ວ່າເດັກນ້ອຍບໍ່ເຄີຍເຫັນກະດານຫຼີ້ນາກເສິກ ຫຼື ຄອມພິວເຕີ້ ເລີຍ, ບົດຮຽນດັ່ງກ່າວກາຍເປັນປະສົບການແບບນາມະທຳສູງ, ເພາະການສອນເຫຼືອພຽງແຕ່ເວົ້າເຖິງຮູບພາບຂອງຄອມພິວເຕີ້ເທົ່ານັ້ນ.

ການສອນວິທີເຮັດສະໄລ(ຫ້ອງຮຽນຊັ້ນປີ ທີ 6, ວິຊາ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ປະເທດ ເລໂຊໂທ)

Activity 1 Use PowerPoint to create slides

Work in pairs. Your teacher will make a PowerPoint presentation. Watch what he or she does. Your teacher will then guide you through making one yourself.

Step 1 Open the PowerPoint programme on a computer.

Step 2 On the "Slides" panel, click on "Layout". You can choose the layout of your slides (or how you want your slides to look). Choose "Title slide".

Step 3 Type in the title of your presentation in the main box. In the second box, type in a short explanation of what your presentation is about. In the "Slides" panel, click on "New Slide". The second slide will appear in the main screen. Again on the "Slides" panel, click on "Layout".

Note At the bottom of the screen, you will see a space to add notes. You can type in things to remember to say here. No one else will be able to see this when you give the presentation.

Note On the left of the screen, you will see the same slides that you have made, but much smaller. You can click on these at any time. So, you can change things in earlier slides and then go back to the latest slide while you work on your presentation.

ໄປທ່ຽວສວນເຢົາວະຊົນ(ຈາກປື້ມ ວິຊາຄຸນສົມບັດ, ຊັ້ນປະຖົມ1 ,ປະເທດລາວ)

ປະເທດລາວກໍ່ຄ້າຍຄືກັນ, ໃນແບບຮຽນມີຮູບປະສານເອົາວະຊົນທີ່ເດັກນ້ອຍໃນ ເຂດຊົນນະບົດບໍ່ເຄີຍເຫັນມາກ່ອນ. ເມື່ອຖາມວ່າແມ່ນຮູບຫຍັງ, ພວກເຂົາຄິດ ວ່າແມ່ນຮູບພໍ່ແມ່ພາດກັບໄປໂຮງຮຽນ. ໃນປະເທດອິນເດຍ ແບບຮຽນມີ ຮູບຕົວຢ່າງອາຊີບທີ່ເດັກນ້ອຍບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນມາກ່ອນ, ເຊິ່ງເປັນຮູບຄົນແຕ່ງໂຕ ໃນແບບຕ່າງໆທີ່ຕ່າງຈາກທີ່ເຫັນໄດ້ທົ່ວໄປໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ມີຮູບ ເຄື່ອງໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນຫຼາຍຢ່າງທີ່ບໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້ໃນຄົວເຮືອນຊົນນະບົດ.

ວິຊາທີ່ໂດຍຫຼັກການແລ້ວບໍ່ໄດ້ມີຄວາມເຈາະຈົງດ້ານສະຖານທີ່, ເຊັ່ນວິຊາ ຄະນິດສາດຍັງມີນາມມະທຳໂດຍບໍ່ຈຳເປັນ ເພາະມີການສະແດງເຖິງ ສິດທິ ພິເສດຂອງນັກຮຽນໃນເມືອງ. ຕົວຢ່າງໃນບົດຝຶກຫັດວິຊາຄະນິດສາດ ໃຫ້ ນັກຮຽນຄິດໄລ່ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຈາກການຂັບລົດຈາກນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ໄປ ສວນສັດບ້ານເກີນ, ເຊິ່ງເປັນການເດີນທາງທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມໃນທ້າຍອາທິດ ຂອງຄົນຊົນຊັ້ນກາງໃນວຽງຈັນ, ແຕ່ໃນຫ້ອງຮຽນໃນຊົນນະບົດພາກ ເໜືອ ຂອງລາວ ມີເດັກນ້ອຍພຽງແຕ່ສອງສາມຄົນເທົ່ານັ້ນທີ່ເຄີຍໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບ ບ້ານເກີນ ຫຼື ຮູ້ວ່າສວນສັດແມ່ນຫຍັງ. ຕົວຢ່າງເຫຼົ່ານີ້ສະແດງ ໃຫ້ເຫັນວ່າສ່ວນຫຼາຍແລ້ວໃນການຮຽນມັກມີນາມມະທຳທີ່ບໍ່ຈຳເປັນສຳລັບເດັກນ້ອຍໃນຊົນນະບົດ. ສິ່ງທີ່ສຳຄັນແມ່ນ ຄູ່ຕ້ອງມີຄວາມ ສາມາດໃນການເສີມຂະຫຍາຍ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນ ນາມມະທຳນີ້. ຕົວຢ່າງແທນທີ່ຈະໃຫ້ນັກຮຽນຈິດກ່າຍເລື່ອງການເດີນທາງໄປບ້ານເກີນ ຕາມກະດານ, ຄູສາມາດເຮັດໃຫ້ບົດຮຽນຄະນິດສາດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເດັກນ້ອຍໄດ້ໂດຍການໃຫ້ນັກຮຽນບອກສະຖານທີ່ທີ່ຢາກໄປ ແລະ ປ່ຽນເປັນການເດີນທາງເຂົ້າໃນເມືອງດ້ວຍລົດຈັກ. ດ້ວຍວິທີການນີ້ ຈະເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມຫ້າວຫັນໃນການຮຽນຂອງໂຕເອງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ວິຊາດັ່ງກ່າວມີລັກສະນະຮູບປະທຳທີ່ນັກຮຽນສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ງ່າຍ.

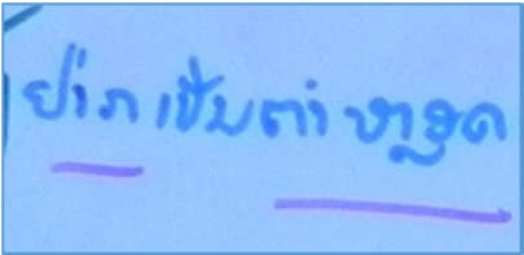

ພາສາ ເປັນທັງວິຊາຮຽນ ແລະ ເປັນເຄື່ອງມືສໍາຄັນໃນການຮຽນ. ຖ້າຫາກພາສາທີ່ໃຊ້ໃນໂຮງຮຽນ, ຫຼືວິທີການໃຊ້ແຕກຕ່າງຈາກພາສາທີ່ໃຊ້ໃນເຮືອນແລ້ວ, ຍິ່ງເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນເສຍປຽບເປັນສອງເທົ່າ. ການທີ່ບໍ່ໄດ້ສອນພາສາຊົນເຜົ່າເປັນການເສຍສິດ ແລະ ທັງທາງດ້ານການສຶກສາ ແລະ ໂອກາດ. ນອກນີ້ຍັງໝາຍເຖິງເດັກນ້ອຍອ່ອນໃນການຮຽນຮູ້ພາສາ. ໃນປະເທດ ເລໂຊໂທ, ແບບຮຽນສ່ວນຫຼາຍເປັນພາສາອັງກິດ. ເຖິງວ່າພໍ່ແມ່ ແລະ ເດັກມີແຮງບັນດານໃຈຢາກຮຽນພາສາອັງກິດ, ແຕ່ການໃຊ້ພາສາອັງກິດໃນແບບຮຽນເຮັດໃຫ້ທັງຄູ ແລະ ນັກຮຽນເຂົ້າເຖິງແບບຮຽນໄດ້ຍາກຂຶ້ນ. ຄູ່ຖືກຊຸກຍູ້ໃຫ້ສອນເປັນພາສາອັງກິດຕັ້ງແຕ່ຊັ້ນປີທີ 4 ຂຶ້ນເມື່ອ ແຕ່ວ່າເຮັດໄດ້ຍາກໃນທາງປະຕິບັດ. ຄູ່ບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ເວົ້າພາສາອັງກິດ ແລະ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນອອກຄໍາສັ່ງເປັນພາສາອັງກິດ. ໃນປະເທດລາວແບບຮຽນຂຽນເປັນພາສາລາວ ເຊິ່ງເປັນບັນຫາສໍາລັບນັກຮຽນທີ່ໃຊ້ພາສາຊົນເຜົ່າທີ່ຕ່າງຈາກຕະກຸນພາສາລາວ ເຊັ່ນນັກຮຽນທີ່ເວົ້າພາສາມົ້ງ (ກຸ່ມພາສາ ມົ້ງ-ມ່ຽນ ກັບ ໄທ-ກາໄດ). ໃນປະເທດອິນເດຍ, ຊ່ອງຫວ່າງ ລະຫວ່າງພາສາອິນດູ ທີ່ໃຊ້ໃນແບບຮຽນ ແລະ ພາສາ ຊາຕິສກາຣີ ຫຼື ເຊີຕຣີໂບລີ ເຊິ່ງເປັນພາສາທີ່ໃຊ້ໃນບ້ານເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມທ້າຍທາຍທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບປະເທດລາວສໍາລັບນັກຮຽນໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ. ສິ່ງທີ່ເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັນເຈນແມ່ນຢູ່ໃນການຮຽນຄະນິດສາດ, ວິທະຍາສາດ ຫຼື ສັງຄົມສາດ ເມື່ອເດັກນ້ອຍຈາກຄອບຄົວທີ່ສາມາດຮຽນໃນໂຮງຮຽນເອກະຊົນ ທີ່ຍ້າຍຈາກໂຮງຮຽນປະຖົມທີ່ໃຊ້ພາສາອິນດູຂອງລັດ ມາເປັນໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕົ້ນທີ່ໃຊ້ພາສາອັງກິດ.

ຊ່ອງຫວ່າງລະຫວ່າງພາສາທີ່ໃຊ້ໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ພາສາທີ່ໃຊ້ໃນບ້ານອາດນໍາໄປສູ່ ບັນຫາການຂຽນຜິດເຖິງວ່າເດັກນ້ອຍຈະເກັ່ງພາສາທີ່ໃຊ້ໃນໂຮງຮຽນແລ້ວກໍຕາມ, ເນື່ອງຈາກວ່າພາສາລາວເປັນພາສາທີ່ຂຽນຕາມການອອກສຽງ ແລະ ການອ່ານການຂຽນກໍ່ສອນຕາມຫຼັກການນີ້, ນັກຮຽນຊົນເຜົ່າກຶມມຸ ແລະ ເຜົ່າມົ້ງມັກຂຽນຜິດ ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາອອກສຽງພາສາລາວຕາມສໍານຽງພາສາເຜົ່າ ແຕ່ກໍ່ຖືກສອນໃຫ້ຂຽນຕາມການອອກສຽງ

ໂຕຂຽນພາສາມົ້ງ: ເຫັນໄດ້ແຕ່ນອກໂຮງຮຽນ

ຂຽນຜິດສອງຄໍາ (ຕາມທີ່ຂີດກ້ອງ) ຈາກປະໂຫຍດສັ້ນ 'ຂ້ອຍ ຢາກ ເປັນ ຕໍາຫຼວດ'

ເນື່ອງຈາກໂຮງຮຽນບໍ່ໄດ້ສອນພາສາຊົນເຜົ່າ, ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີທ່າແຮງໃນການຮູ້ໜັງສືໃນພາສາຂອງຊົນເຜົ່າໂຕເອງນອກຈາກພາສາປະຈໍາຊາດ. ຕົວຢ່າງ ໃນພາສາມົ້ງ ໄດ້ໃຊ້ໂຕໜັງສືໂຣມັນແທນໂຕຂຽນ (ເບິ່ງຕາມຮູບ). ຊາວມົ້ງພັດຖິ້ນມີຢູ່ທົ່ວໂລກ, ມີຫຼາຍບົດເພງ, ຮູບເງົາ ລວມທັງສື່ການສຶກສາທີ່ມີທາງອິນເຕີເນັດເປັນພາສາມົ້ງ. ຊາວມົ້ງຜູ້ທີ່ຮູ້ໂຕໜັງສືໃນພາສາໂຕເອງ, ຖືວ່າເປັນການເພີ່ມໂອກາດໃນການຊອກຮູ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ນອກເໜືອຈາກໃນໝູ່ບ້ານຂອງໂຕເອງ. ແຕ່ການຮຽນອ່ານ ແລະ ຂຽນພາສາມົ້ງເປັນສິ່ງທີ່ເດັກນ້ອຍຕ້ອງຊອກຮູ້ດ້ວຍໂຕເອງ. ລະບົບການສຶກສາໃນປະເທດລາວບໍ່ໄດ້ສົ່ງເສີມການຮຽນພາສາມົ້ງ ຄູ່ຜູ້ທີ່ພວກເຮົາສໍາພາດກໍ່ເຫັນດີວ່ານັກຮຽນທີ່ສາມາດອ່ານ ແລະ ຂຽນພາສາມົ້ງໄດ້ແມ່ນ ເກັ່ງພາສາອັງກິດຄືກັນ (ເຊິ່ງສອນເປັນພາສາທິສອງ) ແລະ ມີໂອກາດຫຼາຍກວ່າໃນຕະຫຼາດແຮງງານ (ເຊັ່ນ: ເຮັດວຽກກັບອົງການສາກົນທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດ ເພື່ອເຮັດວຽກໃນຊຸມຊົນຊົນເຜົ່າມົ້ງ).

ທີ່ປະເທດ ເລໂຊໂທ, ພາສາອັງກິດຖືກນໍາສະເໜີເພີ່ມຂຶ້ນຜ່ານການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ, ໂດຍມີການຄາດຫວັງວ່າຕັ້ງແຕ່ຊັ້ນປີ ທີ 4 ຂຶ້ນໄປຕ້ອງສອນເປັນພາສາອັງກິດ. ໃນທາງປະຕິບັດແລ້ວ, ຄູ (ເຊິ່ງສ່ວນຫຼາຍບໍ່ເກັ່ງພາສາອັງກິດ) ໃຊ້ພາສາ ເຊໂຊໂທ ໃນການອະທິບາຍທີ່ນອກເໜືອຈາກຄໍາສັ່ງງ່າຍໆ, ແຕ່ແບບຮຽນສ່ວນຫຼາຍຊໍ້າຜິດຂຽນເປັນພາສາອັງກິດ. ນີ້ຍິ່ງເປັນສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍຂຶ້ນສໍາລັບເດັກນ້ອຍໃນຊົນນະບົດ, ຜູ້ທີ່ໃຊ້ພາສາອັງກິດພຽງແຕ່ໜ້ອຍດຽວນອກໂຮງຮຽນ ເມື່ອທຽບກັບນັກຮຽນທີ່ຢູ່ໃນໂຕເມືອງ. ແຕ່ພາສາອັງກິດຖືວ່າເປັນປັດໃຈສໍາຄັນໃນການໄດ້ເຮັດວຽກທີ່ມີເງິນເດືອນດີ. ພໍ່ແມ່ທີ່ຮັ່ງມີໃນເຂດຊົນນະບົດບາງຄົນ ແມ່ນເຫັນວ່າການໃຊ້ພາສາອັງກິດໃນໂຮງຮຽນຢູ່ທ້ອງຖິ້ນໂຕເອງມີຂໍ້ຈໍາກັດ ແລະ ເລືອກທີ່ຈະສົ່ງລູກໂຕເອງໄປໂຮງຮຽນເອກະຊົນທີ່ 'ໃຊ້ພາສາອັງກິດ' ໃນເຂດຕົວເມືອງ.

ຊີວິດຊີນນະບົດຖືກນຳສະເໜີນ້ອຍເກີນໄປ ໃນການສຶກສາ, ແລະ ສິ່ງທີ່ນຳສະເໜີກໍ່ມັກບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ເດັກນ້ອຍຊີນນະບົດທັງໝົດ ຄຸ້ນເຄີຍ. ການດຳລົງຊີວິດໃນຊີນນະບົດແຕກຕ່າງກັນຕາມພູມ ສັນຖານ, ເຊິ່ງມີຄວາມແຕກຕ່າງໃນຮູບແບບການດຳລົງຊີວິດທີ່ ບໍ່ໄດ້ຄືກັນໃນທົ່ວປະເທດ. ຄວາມຫຼາກຫຼາຍໃນຊີນນະບົດຖືກ ສ່ອງແສງໃຫ້ເຫັນໃນແບບຮຽນໄດ້ນ້ອຍທີ່ສຸດ. ຍົກຕົວຢ່າງ ບົດຮຽນໃນແບບຮຽນພາສາລາວ ໃນຫົວຂໍ້ 'ອາຊີບຂອງ ຊາວບ້ານ'. ວຽກກະສິກຳທີ່ນຳສະເໜີແມ່ນວຽກຂອງຊາວລາວ ລຸ່ມເຊິ່ງເປັນຊົນເຜົ່າສ່ວນໃຫຍ່. ດັ່ງນັ້ນ ບົດຮຽນ 'ອາຊີບໃນ ຊີນນະບົດ' ບໍ່ໄດ້ລວມເອົາກິດຈະກຳທາງກະສິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ຊົນເຜົ່າທີ່ອາໄສໃນເຂດພູສູງ ເຊັ່ນການເຮັດໄຮ່, ແລະການເກັບ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ.

'ອາຊີບຂອງຊາວບ້ານ' (ຈາກວິຊາ ໂລກອ້ອມໂຕ, ປະຖົມ 2, ປະເທດລາວ)

ການອະທິບາຍຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊົນເຜົ່າ (ຈາກ ວິຊາຄຸນສົມບັດ, ປະຖົມ 4, ປະເທດລາວ)

ເມື່ອລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດຕ້ອງການລວມເອົາພາບຕົວແທນຂອງຊີວິດ ຊີນນະບົດ ທີ່ມີຊົນເຜົ່າ, ຊັ້ນຄົນ ແລະ ສາດສະໜາຕ່າງໆ ກໍ່ມັກຈະນຳໄປສູ່ການເປັນ ຕົວແທນແບບຕາຍໂຕ ແລະ ລັກສະນະສະເພາະບາງຢ່າງຂອງຄວາມຫຼາກຫຼາຍໃນ ຊີນນະບົດ. ຕົວຢ່າງໃນປະເທດລາວ ທີ່ໂດຍທາງການແລ້ວມີເກືອບຫ້າສິບຊົນເຜົ່າ. ແຕ່ໃນແບບຮຽນຊຳພັດເວົ້າເຖິງແຕ່ສາມກຸ່ມ (ກຶມມຸ, ລາວ ແລະ ມົ້ງ). ຍິ່ງໄປກວ່າ ນັ້ນຄວາມເປັນຊົນເຜົ່າຖືກນຳສະເໜີຜ່ານເຄື່ອງນຸ່ງຕາມປະເພນີ ເຊິ່ງເດັກນ້ອຍ (ແລະ ພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຂົາ) ຈະນຸ່ງຝຽງແຕ່ໂອກາດພິເສດເທົ່ານັ້ນ. ການນຳສະເໜີຄວາມ ຫຼາກຫຼາຍທາງຊົນເຜົ່າສ່ວນຫຼາຍແມ່ນນຳສະເໜີຜ່ານເດັກຍິງ, ສ່ວນເດັກຊາຍມີໜ້ອຍ ທີ່ສຸດ ເຊິ່ງນຳໄປສູ່ ຄຳເວົ້າທີ່ມັກໃຊ້ກ່ຽວກັບຊາວລາວທີ່ມັກຈະໃຫ້ແມ່ຍິງເປັນຜູ້ ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການປົກປັກຮັກສາ 'ວັດທະນະທຳອັນດີງາມ'.

ການນຳສະເໜີພາບຄວາມເປັນຈິງຂອງຊີນນະບົດທີ່ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນໄດ້ເຖິງບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ຄົວເຮືອນໃນຊີນນະບົດ. ຕົວຢ່າງ ໃນແບບຮຽນເລໂຊໂທ ເຫຼົ່ານີ້ທີ່ສະແດງພາບ ຄວາມເປັນຈິງໃນຊີນນະບົດ ແລະ ມີຄຳຖາມວ່າສາເຫດຂອງດິນເຊາະເຈື່ອນແມ່ນຫຍັງ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດ ພາບຂອງຊີນນະບົດທີ່ບໍ່ດີ.

ເຖິງວ່າຈະຂໍ້ຈຳກັດໃນຄວາມພະຍາມຍາມສະເໜີຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງຊີນນະບົດໃນແບບຮຽນ, ມີການ ນຳສະເໜີພຽງແຕ່ບາງສ່ວນ ແລະ ມີລັກສະນະຕາຍຕົວແຕ່ກໍ່ຍັງດີກວ່າບໍ່ເຮັດຫຍັງເລີຍ. ຕົວຢ່າງເມື່ອ ສິນທະນາກ່ຽວກັບບົດຮຽນໃນແບບຮຽນປະຖົມໜຶ່ງ ໃນລາວທີ່ກ່ຽວກັບເດັກຍິງຊົນເຜົ່າລາວ ແລະ ຄອບຄົວ ແລະ ເດັກຍິງເຜົ່າມົ້ງ ແລະ ຄອບຄົວ. ນັກຮຽນມື້ໜຶ່ງທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ແມ່ນ ສາມາດຈື່ຊື່ຂອງເດັກຍິງເຜົ່າມົ້ງໃນແບບຮຽນໄດ້ໄວແຕ່ລິມລາຍລະອຽດຂອງເດັກຍິງເຜົ່າລາວ. ໃນ ປະເທດອິນເດຍ ຕົວຢ່າງທີ່ເປັນຮູບປະທຳກ່ຽວກັບຊາວບ້ານໃນແຕ່ເຂດຂອງລັດ ຫຼື ປະເທດ ຍັງຂາດ ການສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການເປັນຊາດທີ່ອຸດົມຮັ່ງມີທາງດ້ານຊົນເຜົ່າ.

(ຈາກ Thuto eat emo likolong tsa mathomo [ບົດຮຽນກ່ຽວກັບກະສິກຳໃນໂຮງຮຽນປະຖົມ, ບີ 3, ເລໂຊໂທ

ຄຳແນະນຳ

- ⇒ ແບບຮຽນ ແລະ ຫຼັກສູດສາມາດສະແດງແນວຄິດ ແລະ ທັດສະນະຜ່ານຕົວຢ່າງທີ່ເປັນຮູບປະທຳ ແລະ ເປັນສິ່ງທີ່ນັກຮຽນຊົນນະບົດຄຸ້ນເຄີຍ
- ⇒ ນຳສະເໜີພາບຕົວແທນທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ຖືກກັບຄວາມຈິງໃນຊີວິດຊົນນະບົດ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນຄວາມກ່ຽວຂ້ອງທາງດ້ານການສຶກສາ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງເຂົາເຈົ້າໃນປະຈຸບັນ ແລະ ອະນາຄົດ
- ⇒ ການນຳພາສາທີ່ນັກຮຽນໃຊ້ໃນເຮືອນມາໃຊ້ໃນໂຮງຮຽນໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ຈະເຮັດໃຫ້ເດັກນ້ອຍເຂົ້າເຖິງໂຮງຮຽນໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ກ່ຽວຂ້ອງກັບຊີວິດຂອງພວກເຂົາໄດ້ຫຼາຍກວ່າ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງກ່ຽວຂ້ອງແຕ່ເລື່ອງການເຮັດວຽກໄດ້ເງິນເດືອນຫຼາຍເທົ່ານັ້ນ
- ⇒ (ການສ້າງແຮງຈູງໃຈ) ຄູ່ໃນຊົນນະບົດຄວນໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ເຮັດວຽກໄດ້ປັບປຸງໄດ້ຫຼາຍກວ່າເກົ່າ ໂດຍໃຊ້ເນື້ອໃນມາດຕະຖານ ແລະ ປັບໃຫ້ເທດເໝາະກັບຄວາມເປັນຈິງໃນຊົນນະບົດໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ, ທັງໃນດ້ານຂອງນະໂຍບາຍ ການໃສ່ເຄື່ອງແບບ, ພາສາທີ່ໃຊ້ໃນຫ້ອງຮຽນ, ການປັບຕົວຢ່າງໃນແບບຮຽນ, ຫຼື ພຽງແຕ່ໃຫ້ນັກຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນແບບຝຶກຫັດທີ່ກະຕຸ້ນໃຫ້ພວກເຂົາກຳນົດວ່າການດຳລົງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າກ່ຽວຂ້ອງກັບສິ່ງທີ່ນຳ ສະເໜີໃນແບບຮຽນແນວໃດ

ໂຄງການຮ່ວມມືຄົ້ນຄວ້າໄລຍະເວລາສາມປີ ໂດຍການສະ

ໜັບສະໜູນຈາກ ESRC-DFID (ES/N01037X/1)

www.education-aspiration.net

Email nicola.ansell@brunel.ac.uk

 /Education-Systems-and-Aspiration

 @edn_aspiration

ທີມຄົ້ນຄວ້າ

- ປະເທດ ເລໂຊໂທ
- ສ. ນິໂຄລາ ອານເຊວ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ບຣູເນວ
- ປອ. ແຄລ ດັນເຕ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ບຣູເນວ
- ປອ. ພູແລນ ເລໂຟກາ, ສູນການສອນ ແລະ ການຮຽນ, ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ ເລໂຊໂທ
- ປະເທດອິນເດຍ
- ປອ. ເພກກີ້ ໂຟຣເຣີ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ບຣູເນວ
- ປອ. ອາຊີມາ ໂດສ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ບຣູເນວ
- ທ. ມູນິຟ ຊຸກລາ, ສະຖາບັນມແກຣມ ມິທຣາ ຊາມາສ ເຊີ

- ວີ ຊານທາ, ຊະຣາຕຳສກາ
- ປະເທດລາວ
- ປອ ຮອຍ ໄຮສມັນ, ສະຖາບັນ ISS, ມະຫາວິທະຍາໄລອິຣາມຸສ ຮອດເຕີຕາມ
- ທ. ສິວິງໄຊ ຈັນພິທິກຸນ, ສະຖາບັນ ISS, ມະຫາວິທະຍາໄລ ອິຣາມຸສ ຮອດເຕີຕາມ
- ນ. ໂຈດີ້ ໂຟນເຊກາ, ອົງການແຜ່ລາຍ ສາກົນ ປະຈຳປະເທດລາວ.
- ຜູ້ສຳຫຼວດ
- ສ. ອຽນ ຣິເວີ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ສະຕຣາທາໂຄ.

Research jointly supported by the ESRC and DFID